



Kolaż z Łasiczką. Wystawa prac Jiříego Koláři w MOCAK-u

2012-11-23

Od piątku 19 października w Muzeum Sztuki Współczesnej w Krakowie można będzie podziwiać cztery nowe wystawy. Wystawa Jiříego Koláři w MOCAK-u jest pierwszą od lat polską prezentacją twórczości jednego z najwybitniejszych czeskich twórców.

Artysta ten, znany na całym świecie głównie ze swojej twórczości wizualnej zajmował się także literaturą, zarówno poezją, jak i prozą. Był również tłumaczem. Jego prace plastyczne odzwierciedlają w swojej złożonej strukturze różnorodność zainteresowań artysty. Na początku twórczości Jiříego Koláři stoi słowo. Eksperymenty z różnymi typami poezji wizualnej prowadziły go w kierunku plastyki. Kolář dokonał destrukcji klasycznej formy literackiej, a jego wiersze w coraz większym stopniu przypominały dzieła wizualne. Z czasem prawie całkowicie zarzucił słowo na rzecz języka wizualnego, rozwijając na wiele sposobów technikę kolażu. Tworzone przez siebie nowatorskie techniki opisał i zdefiniował w wydany w 1979 roku "Słowniku metod". Kolaże Koláři były najczęściej efektem ponownego zestawienia ze sobą pociętych lub podartych reprodukcji obrazów, zdjęć, drukowanych tekstów i zapisów nutowych dających efekt multiplikacji i ruchliwości struktury. Prezentowane na wystawie prace, pochodzące z Neues Museum für Kunst und Design w Norymberdze oraz Muzeum Kampa w Pradze, pokażą szerokie spektrum technik, jakie wykorzystywał w swej twórczości artysta. Znajdą się na niej przykłady dzieł wykonanych w technice stanowiącej kompilację ponownie użytych druków. Artysta z reprodukcji dawnych dzieł tworzył nowe prace, nadając im nową jakość i sytuując w odmiennych strukturach uwarunkowań kulturowych, a zarazem konfrontując ze sobą tradycję i nowoczesność. Wystawie towarzyszy katalog.

Jiří Kolář (1914-2002) – czeski poeta, dramaturg, tłumacz i plastyk. Po zakończeniu edukacji w szkole podstawowej zarabiał jako stolarz. W 1934 roku zaczął tworzyć surrealistyczne kolaże i pisać wiersze inspirowane poetyzmem i futuryzmem. Po raz pierwszy wystawiał w 1937 roku. Był jednym z założycieli czeskiej Grupy 42 (Skupina 42), składającej się z literatów i plastyków. Więziony w okresie stalinowskim, po 1970 roku otrzymał zakaz publikowania. Zdołał światową sławę jako plastyk, często wystawiając swe prace w latach 70-tych, między innymi w Muzeum Guggenheima w Nowym Jorku. Po 1979 roku przebywał na emigracji, mieszkając głównie w Paryżu. W 1997 roku zdecydował się na powrót do Pragi, gdzie mieszkał aż do śmierci.